

3. Бородіна О. М. Державна підтримка сільського господарства: концепція, механізм, ефективність // Економіка і прогнозування. – 2006. – № 1. – С. 109-125.

4. Ілляшенко К. В. Перспективні напрями розвитку інвестиційної політики в АПК України // Економіка АПК. – 2007. – № 11. – С.121-125.

5. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 № 2456-VI [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2456-17> (дата звернення: 15.03.2018).

6. Іпотечне кредитування в аграрному секторі економіки України : монографія / М. Я. Дем'яненко, В. М. Алексійчук, О. Є. Гудзь, А. В. Сомик. – К. : ННЦ ІАЕ, 2005. – 106 с.

УДК 336

Мороз І. В.,

Тернопільський національний економічний університет

СИСТЕМА АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ В УКРАЇНІ

В Україні відбуваються часті зміни в податковому законодавстві, які мають доволі номінальний формат. Сама ж податкова система перебуває у стані невідповідності соціально-економічним реаліям. Актуальним завжди залишається питання адміністрування податків та управління податковою системою загалом.

Система адміністрування податків й особливості її функціонування перебувають в полі зору провідних українських учених-фінансистів. Вагомий внесок у дослідження цієї проблеми зробили такі науковці: А.І. Крисоватий, В.М. Мельник, В.Л. Андрущенко, І.О. Луніна, В.М. Опарін, В.М. Федосов, К.П. Проскура. Однак, дискусійність багатьох проблемних питань щодо системи адміністрування податків, підвищення її результативності та ефективності вимагає подальшого вирішення цієї проблеми.

Реалізація адміністрування податків в Україні здійснюється за допомогою системи адміністрування, яка являє собою досить складну систему впливу на різні сторони податкової діяльності окремих суб'єктів. Основним вектором цього впливу є взаємовідносини держави, яка здійснює податкову політику, із суб'єктами господарювання, що її реалізують. Система адміністрування податків – це сукупність окремих елементів адміністрування, які пов'язанні між

собою, регламентуються правовим забезпеченням та функціонують за допомогою відповідного апарату управління.

Структура системи адміністрування податків досить складна. До неї належать різні елементи, що відповідають різноманітності податкових відносин. Структуру системи адміністрування податків відображають взаємопов'язані елементи: інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності контролюючих органів, організація їх діяльності, здійснення контролю. Кожний елемент системи адміністрування є складовою єдиного цілого. Разом із тим, вони функціонують відносно самостійно. Ця обставина зумовлює необхідність постійного узгодження складових системи адміністрування [1].

Правове забезпечення функціонування системи адміністрування включає Конституцію України, Податковий кодекс України, Митний кодекс України та інші нормативно-правові акти, які регламентують відносини, пов'язані з оподаткуванням. Правове поле дає змогу встановити єдині правила організації податкових відносин, захистити економічні інтереси платників податків, проводити єдину політику у сфері податків, забезпечити податкову дисципліну.

Серед чинників, що справляють вплив на ефективність системи адміністрування податків та зборів, слід виділяти урегульованість питань взаємовідносин із платниками, обґрунтованість методики адміністрування податків та її адекватність економічним процесам, оптимальність структури органів, що адмініструють податки тощо. Зауважимо, що ефективна система адміністрування податків в Україні повинна забезпечувати наступні умови: спрощує для платників адміністративні процедури в оподаткуванні; спрямована на захист законних прав та інтересів платників податків; забезпечує дотримання вимог податкового законодавства усіма учасниками податкових відносин [1].

Досвід фіскальної практики в незалежній Україні налічує неодноразові спроби реформування податкової системи, її складу і структури, удосконалення механізму справляння кожного окремо взятого податку, але без відповідної взаємопов'язаності між собою, без належного органічного взаємоузгодження та взаємодоповнення. Зважитись необхідно на кардинальність, радикальність та абсолютну нестандартність заходів податкової трансформації, як це здійснювалось у ринково розвинутих країнах, що постане вагомим стимулом прискорення позитивних зрушень у суспільстві [2].

Зазначимо, що в основу реформування податкових служб розвинутих країн світу покладено принцип орієнтації на клієнта-платника податків і створення демократизованої державної інституції, що поступово переходить від суто фіскальної функції до стимулювання економічного розвитку країни, а висока ефективність податкових систем базується на широкому використанні інформаційно-комунікаційних технологій, в тому числі вільного доступу податкових органів до інформаційних баз даних інших органів, які мають

відомості про доходи, витрати, фінансові зобов'язання та фінансовий стан платників податків.

Таким чином, удосконалення роботи податкових органів у такому напрямку забезпечить зменшення фіскального навантаження на бізнес, створення сприятливого бізнес-клімату та стимулювання розвитку економіки.

Література

1. Петричко М. М. Теоретичні засади функціонування системи адміністрування в Україні / М. М. Петричко // Бізнес-навігатор. – 2015. – № 2. – С. 30-34.
2. Свердан М. М. Специфіка податкової системи України та можливості її коректування / М. М. Свердан // Сталий розвиток економіки. – 2015. – № 4. – С. 23-28.

УДК 314.7, 336.717, 339.91

Онищук В. О.,

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ РЕГУЛЮВАННЯ НАДХОДЖЕННЯ МІГРАЦІЙНОГО КАПІТАЛУ В УКРАЇНУ

Грошові перекази трудових мігрантів як одна із форм прояву міграційного капіталу є наслідком міграційного процесу в Україні. Беручи до уваги результати дослідження Дж. Френкеля, який доводить, що цикли грошових переказів (за їх обсягами) відповідають циклам країни відправлення переказу (тобто країни призначення мігранта) та дзеркально протилежні циклам економічного становища країни, приймаючої перекази (країни походження мігранта) [1, с. 11], вважаємо, що для вітчизняних реалій грошові перекази трудових мігрантів можуть мати стабілізуючий ефект та носити компенсаційний характер. Оскільки широкий спектр економічних та соціальних показників, таких як інфляція, рівень безробіття, розміри мінімальної заробітної плати та соціальних виплат, рівень життя, доступ до якісних освітніх та медичних послуг, залишається на досить низькому рівні, трудові мігранти, надсилаючи в країну походження зароблені кошти, покращують економічне становище своїх домогосподарств та мінімізують ризики, пов'язані із фінансовою нестабільністю та рецесійними явищами в українській економіці.

Проблемі міграційного капіталу, його надходження і впливу на добробут домогосподарств свої праці присвятили ряд науковців, серед яких